

La macabra excusa d'Al-Qaida

Quatre valencians han estat detinguts per presumpta vinculació amb la xarxa d'Ossama bin Laden, i tres ja es troben en llibertat. Després de l'11-S, i més enllà del conflicte basc, l'estructura legal espanyola permet cada dia més l'aplicació de mesures de tortura i vexació contra aquells que resulten sospitosos de terrorisme, càrrec que s'utilitza de manera més elàstica, poc clara i convenient.

Pitjor que Franco!", cridava la mare de María Dolores Cerdá al periodista Joan Antoni Blay, del diari *Levante*. La seua filla, de València, va ser detinguda per la Guàrdia Civil fa dos divendres per presumpta relació amb Al-Qaida, la xarxa terrorista liderada per Ossama bin Laden, i posada en llibertat pocs dies després per absència de proves.

La mare es referia al tracte que havia rebut la filla en presó, que va consistir a: agreujar els símptomes de la seua llarga anorèxia; mantenir-la amb els ulls embenats; no deixar-la dormir; burlar-se d'ella perquè es va desmaiar durant l'interrogatori; acollonir-la de maneres diverses i extremar la depressió que pateix des de fa temps. Tot, per res. Perquè María Dolores, una dona fràgil, casada, i amb dificultats per formar part del món, no ha pogut estar relacionada de cap manera amb l'organització que va provocar l'apocalipsi americà de l'11 de setembre.

Tampoc no han pogut relacionar-hi dos detinguts més. Com la dona, han declarat a l'Audiència Nacional, als jutjats de Madrid especialitzats en terrorisme, i han sortit en llibertat. D'un d'ells, Francisco Palop, Interior va arribar a plantejar que finançava Al-Qaida a través de "la seua empresa". Aquesta "empresa" és una tenda d'articles de pesca que regenta a la localitat turística de Cullera (Ribera Baixa).

Un altre dels detinguts que ha tornat al carrer, Federico Tarazona, és veí de Paiporta (Horta), i empresari en aquesta localitat. Ell ha estat defensat pública-

ment per l'alcalde socialista de la localitat, Bartomeu Bas. Alhora, es dona la circumstància que una familiar directa d'un dels detinguts és destacada militant del PP, i el fill d'un altre també va figurar fa temps en la llista electoral del partit, dades que han incrementat la perplexitat i la sensació de ridícul.

I també la indignació, perquè aquests dos detinguts, com María Dolores, han explicat que les forces de seguretat els han sotmès a situacions humiliants i vexatòries: un va estar alimentat amb només una poma diària, i va estar descalç durant tota la captivitat, a més de suportar diferents mètodes de turment psicològic; l'altre, greument malalt, va haver d'aguantar sense les seues medecines durant tot el temps que va passar tancat, sotmès a una intensa pressió psicològica. A banda, és clar, de la increïble sensació de viure un malson absurd, sense sentit i sense saber per què en formaven part, i d'alternar llargues hores amb els ulls embenats amb estones eternes durant les quals se'ls enlluernava amb llum iridescent.

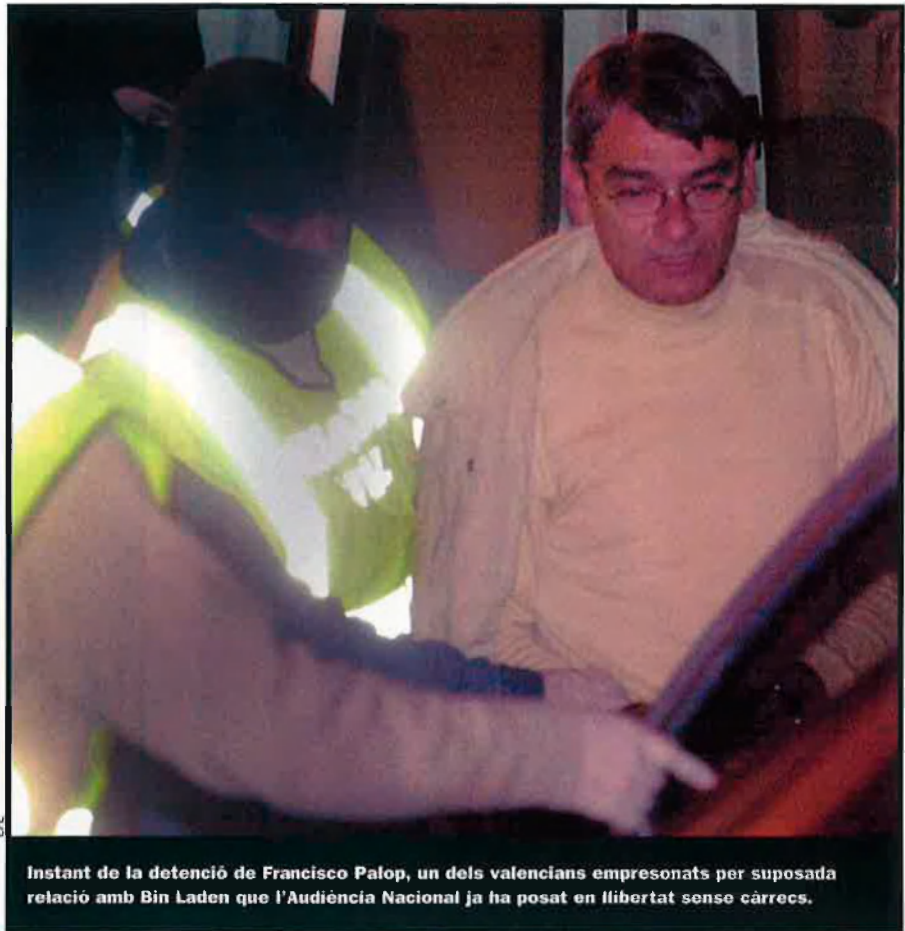
La connexió entre els uns i els altres, Interior l'argumenta en una coneixença personal que, segons els detinguts, és "casual" i es basa en relacions de negocis: compraven articles de pesca a Manuel (Ribera Alta), i tenien interessos comuns en el camp de l'exportació d'articles de ceràmica. María Dolores Cerdá es troba al capdavant d'una empresa familiar d'aquest estil, de la qual és responsable públic el seu germà, Enrique Cerdá. Aquest, a hores de tancar aquesta edició, encara continua detingut, com també el pakistanès Ahmed Rukshar,

l'únic dels sospitosos de formar part del cercle de Bin Laden que és musulmà i que no va ser detingut al País Valencià (el van agafar a la Rioja). El jutge manté que l'un i l'altre formen part de la xarxa financera d'Al-Qaida, i considera que són apoderats dels comptes d'un tal Essa Ismail Muhàmmad a l'estat espanyol.

Ara bé, qui és aquest personatge? Doncs, fins fa no res, ningú. Però, segons el jutge Ismael Moreno, de l'Audiència Nacional, Essa Ismail —conegut també com Isa de Karachi— controlava els diners que finançaven, entre d'altres, l'atemptat de Tunísia d'abril del 2002 que va costar la vida a 21 persones i que va ser obra de l'Exèrcit d'Alliberament dels Llocs Sants, una organització teòricament vinculada a Bin Laden. El jutge diu que Muhàmmad representava, ni més ni menys, la connexió dels encara detinguts amb Khalid Xeikh Muhàmmad, el número tres d'Al-Qaida, que va ser capturat al Pakistan a principis de març. La teoria és que, a través dels detinguts, van poder arribar diners a Ismaïl Muhàmmad i a Xeikh Muhàmmad per comprar el camió bomba que els terroristes utilitzaren en l'atemptat de Tunísia. Segons ha arribat a la premsa, els encarregats de la detenció de Xeikh Muhàmmad li van trobar una agenda en la qual apareixia el telèfon d'Enrique Cerdá.

Un familiar seu dubta profundament que trobaren el número d'Enrique Cerdá a l'agenda del col·laborador de Bin Laden. No obstant això, reconeix que la família tenia relacions professionals amb un tal Essa Muhàmmad. "Però al món àrab, aquest és un nom molt comú, és com Pérez ací —ha opinat, per afegir—, i no sé si és el mateix home que diu el jutge", tot i que el considera "una persona normal, un vell client".

Parla d'ell com a "client" perquè els empresaris valencians del sector de la ceràmica tenen tractes habituals amb compradors del Pròxim Orient i de l'Orient Mitjà, des d'Iran fins a Jordània. "Però desconec si el nostre client té relació amb el terrorisme", va dir aquest familiar de Cerdá. La lògica, realment, apunta a la possibilitat que Enrique Cerdá tampoc no tenia per què saber-

Instant de la detenció de Francisco Palop, un dels valencians empresonats per suposada relació amb Bin Laden que l'Audiència Nacional ja ha posat en llibertat sense càrrecs.

ho, si és que l'Essa Ismail que la seua família coneix coincideix amb aquell que el jutge considera presumpte membre d'Al-Qaida.

No hi ha res de consistent. El cas, però, és que els han tractat com si esmorzaren habitualment amb Bin Laden i tots es dedicaren a perpetrar nous atacs terroristes.

Massa comú. No és, ni de bon tros, l'únic cas que la llei antiterrorista —un reglament que faculta les forces de seguretat amb capacitat legal per mante-

La llei antiterrorista s'aplica ja a aquells sospitosos de dissidència

nir incomunicat el pres, privar-lo de contacte amb un advocat i d'accés a un forense de la seua elecció, entre altres arbitrarietats— s'aplica recentment al nostre país per perseguir el terrorisme islàmic.

La particularitat, però, és que és la primera vegada que la majoria dels detinguts no era d'origen àrab. A hores d'ara, i des del passat mes de gener, encara hi ha setze detinguts nord-africans al Principat per la seua presumpta vinculació amb Al-Qaida, malgrat que s'ha demostrat que una substància granulada que se'ls va decomissar —una pols que, teòricament, podia ser material explosiu— era innòcua. Com en el cas dels valencians, la detenció va estar motivada per la comissió remesa a l'Audiència Nacional pel jutge francès Jean-Louis Bruguière. El magistrat francès, finalment, no ha demanat l'extradició, i tampoc no queda clar que el delictes que puguen haver comès aquests detinguts —es parla de falsificació de documents— tin-

EFE / SARRIE PUERTOLAS

Imatges de fa temps d'un sospitós de pertànyer a Al-Qaida detingut a Castelló, d'una manifestació que demana llibertat dels okupes i d'un col·lectiu que vol justícia per als independentistes catalans. La llei antiterrorista obre la porta a tota mena d'arbitrarietats.

ga relació amb els plans de Bin Laden. Però, per si de cas, es considera aquesta possibilitat.

L'any passat es va detenir a Castelló Muhàmmad Khair al-Saq, un presumpte integrista que avui ha quedat en llibertat. Unes altres detencions, com la produïda anteriorment a Alacant, de Muhàmmad Benschakira, vinculat a un comando islàmic anomenat Meliani, tenien més entitat.

Però les grans sospites que l'ambient prebèl·lic, d'una banda, i la voluntat d'Aznar de guanyar-se el favor de Bush i de demostrar a l'electorat que tot allò que sone a àrab és un perill proper, de l'altra, han determinat les recents actuacions policials es tornen més denses a cada minut. De fet, la Guàrdia Civil ha fet arribar al diari *El Mundo* un document en què el subdirector de l'institut armat dóna instruccions a les unitats

del cos perquè es preparen per a possibles atemptats islàmics. El document també explica diverses maniobres per evitar qualsevol acció que pugui fer nosa a la posició d'Aznar de suport a l'administració Bush en el conflicte de l'Iraq.

Entre molts altres possibles episodis que ara es consideren accions delictives, s'explica als subordinats que han de parar atenció sobre "representacions pseudoteatrals, bufonades o interrupcions por sorpresa amb motiu de la celebració de qualsevol tipus d'esdeveniment d'alta transcendència pública (cimeres internacionals, visita d'autoritats, esdeveniments esportius, culturals, socials, etcètera)".

D'aquesta manera es duu al límit el control policíac sobre la dissidència, en un moment que aquesta pot contravenir el sistema polític.

Si bé instruccions com aquestes arriben al paroxisme, les detencions i maltractaments policials que es van produir contra independentistes catalans l'any 1992, o el més recent empresonament amb el màxim rigor de quatre okupes valencians, ja indicaven que, tard o d'hora, es podia arribar a aquest límit. El que potser no és tan conegut és que la llei, amb les reformes dels últims anys, facilita aquesta mena d'abusos.

Dissidència = terrorisme. És cert que el Tribunal d'Estrasburg ha admès a tràmit la denúncia interposada per quinze independentistes catalans contra l'estat espanyol per presumptes tortures; també que el Consell d'Europa ha recriminat a Espanya el reiterat incompliment de les recomanacions europees per evitar els maltractaments a comissaria; i també que tots els okupes que es-

